



ת"פ 8098/08/19 - מדינת ישראל נגד רמון קרדי (עציר)

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 8098-08-19 מדינת ישראל נ' קרדי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוה"ד ב.
ליבסקינד

המאשימה

נגד

רמון קרדי (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד ח.
הולנדר (מהסניגוריה הציבורית)

הנאשם

גזר דין - משלים

גזר דין זה הינו משלים לגזה"ד החלקי אשר ניתן ביום 13.1.20.

במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, סוכם כי הצדדים יטענו בסוגיית הפיצוי לנפגעי העבירה, וזאת לאחר שיוגשו תצהירים מטעמם.

שישה מנפגעי עבירה אלו נחקרו אודות תצהירם.

לא ראיתי להרחיב באשר לחקירות אלו, אולם יצוין כי חלק מן הנחקרים סיפרו כי השקיעו סכומי כסף במיזם אותו תכנן והגה הנאשם, אלא שהכספים לא ניתנו לנאשם ישירות אלא באמצעות שני אחרים אשר אף הם מתלוננים בתיק דנן, והכול מתוך אמון אותו רחשו המתלוננים כלפי אותם השניים (כך למשל בעניינו של שמעיה שלנגר, מר אהרון מלכה ומר שאול כלימי - ראו עמודים 10-12 לפרוטוקול הדיון מיום 22.7.20).

כזכור, הבסיס להשלמתו של גזר דין זה הוא כתב האישום המתוקן אשר עוסק בפרוטרוט בעניינם של כל אחד מהמתלוננים, אולם המתלוננים אשר הגישו תצהיר נפגע עבירה הרחיבו, כל אחד לפני עניינו, בדבר הנזק אשר נגרם להם, ואלו אשר התייצבו לחקירה בבית המשפט הוסיפו וחידדו נקודות שונות הקשורות בנושא זה.

הצדדים, למעשה, חלוקים באשר לחלקו של הפיצוי בדיון הפלילי.



המאשימה סבורה כי יש להשתמש בכלי עונשי זה על מנת להשיב מצב לקדמותו ולפצות את נפגעי העבירה, ככל שניתן, בעוד שב"כ הנאשם סבור כי לשם פיצוי ממוני יש להשתמש בדין האזרחי, ואולי אף בתביעה אזרחית הנגררת לפלילים, אך לא באמצעות הדין הפלילי באשר הכלים המצויים בו חלקיים ואינם מאפשרים לבית המשפט להתרשם מן התמונה המלאה ואין בהם כדי ליתן לנאשם/נתבע כלים של ממש לשם הגנתו.

דעתי, נמצאת בעמק המצוי בין שתי דעות אלו.

אכן, הדין האזרחי מתאים לפתרון סכסוכים ממוניים תוך מתן אפשרות לצדדים לטעון את טענותיהם וכן לפרוס תמונה מלאה ככל שניתן בפני בית המשפט, אולם הדין הפלילי אינו מנער את חוצנו מהצורך, ולו הסמלי, לאותת לנפגעי העבירה כי בית המשפט מצוי עימם בצרתם, ויפעל, ככל שידו מגעת, לסייע להם ולמלא את חסרונם אשר נגרם ממעשי הנאשם.

יובהר, כי אף מתלוננים אשר לא הגישו תצהיר נפגע עבירה או לא הגיעו להיחקר בגינו בבית המשפט, זכאים לפיצוי, אין בהיעדרם או במחדלם כדי למנוע מהם זכות זו- וכך אפסוק.

בקביעת גובה הפיצוי עמדו בפני כתב האישום המתוקן והמוסכם על הצדדים, תצהירי נפגע העבירה, דברי המתלוננים בעת חקירתם באולם בית המשפט ושיקולים נוספים אשר כרוכים במסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום המתוקן.

נוכח כל אלו, הרי שאני גוזר על הנאשם פיצוי כדלהלן:

1. פיצוי בסך 30,000 ₪ לע"ת מס' 5 - מר יונתן לסרי.
2. פיצוי בסך 12,000 ₪ לע"ת מס' 9 - מר אהרון ישראל מלכה.
3. פיצוי בסך 25,000 ₪ לע"ת מס' 10 - מר שאול כלימי.
4. פיצוי בסך 9,000 ₪ לע"ת מס' 12 - מר שמעיה צבי שלנגר.
5. פיצוי בסך 8,000 ₪ לע"ת מס' 13 - מר אריאל טולדנו .
6. פיצוי בסך 9,000 ₪ לע"ת מס' 19 - מר אליהו אליעזר פורטנוי.



7. פיצוי בסך 15,000 ₪ לע"ת מס' 18 - מר ישראל מאיר וייס.
8. פיצוי בסך 7,500 ₪ לע"ת מס' 6 - מר עדיאל מכלוף אבוחצירא.
9. פיצוי בסך 18,000 ₪ לע"ת מס' 7 - מר יהודה יוספוב.
10. פיצוי בסך 50,000 ₪ לע"ת מס' 4 - מר שלמה הרשטיין.
11. פיצוי בסך 50,000 ₪ לע"ת מס' 8 - מר מאיר יהודה שטיינהויז .
12. פיצוי בסך 3,000 ₪ לע"ת מס' 12 - מר נחום אברהם.
13. פיצוי בסך 19,000 ₪ לע"ת מס' 16 - מר יהודה אהרון קורי.

הסכומים אשר נפסקו יועברו לקופת בית המשפט עד ליום 1.4.21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, בהעדר הצדדים.